

Тарасюк Юлія Матвіївна  
Відімська Катерина Ігорівна  
Шаглі Ганна Іванівна

## Висвітлення тематики війни в Україні в турецькомовному дискурсі

УДК 070(560):355.1(477:470+571)  
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-2.37>

Тарасюк Юлія Матвіївна  
старший викладач кафедри суспільних  
комунікацій та регіональних студій  
Одеського національного університету  
імені І. І. Мечникова  
вул. Змієнка Всеволода, 2,  
Одеса, Україна  
ORCID: 0000-0002-7237-4971

Відімська Катерина Ігорівна  
старший викладач кафедри суспільних  
комунікацій та регіональних студій  
Одеського національного університету  
імені І. І. Мечникова  
вул. Змієнка Всеволода, 2,  
Одеса, Україна  
ORCID: 0000-0003-3778-6302

Шаглі Ганна Іванівна  
старший викладач кафедри суспільних  
комунікацій та регіональних студій  
Одеського національного університету  
імені І. І. Мечникова  
вул. Змієнка Всеволода, 2,  
Одеса, Україна  
ORCID: 0000-0003-4377-9029

**Вступ.** Повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну, розпочате 24 лютого 2022 року, спричинило не лише глибоку геополітичну кризу, але й сотало потужним катаклізмом для глобальних інформаційних процесів. Медійне висвітлення цієї війни в різних країнах світу значною мірою формується під впливом політичного контексту, ідеологічних орієнтацій та суспільних настроїв. Туреччина, як країна зі стратегічним геополітичним положенням, член НАТО та одночасно партнер Росії в ряді економічних і політичних питань, демонструє особливий підхід до висвітлення подій в Україні в своїх медіа.

Турецькомовний медіа-контент про війну в Україні є складним і неоднорідним явищем, що відображає як офіційну позицію держави, так і ідеологічні розбіжності між різними політичними таборами. У публічному просторі простежуються присутність як проукраїнських так і проросійських наративів, що співіснують у межах інформаційного поля.

**Мета та завдання.** У цій статті автори мають на меті проаналізувати загальне висвітлення війни в Україні в турецькомовному інформаційному про-

Стаття присвячена аналізу турецькомовного медійного дискурсу щодо війни в Україні у 2022–2024 роках із фокусом на тематичні домінанти, ідеологічне навантаження повідомлень та особливості інформаційного структурування подій. У межах дослідження застосовано кількісний, якісний та фронтальний контент-аналіз інформаційних матеріалів, відібраних на основі тематичної релевантності. Емпіричною базою дослідження стали 560 медійних повідомлень, обраних за критерієм тематичної релевантності, що дозволило здійснити контент-аналіз фреймів: «війна в Україні», «націоналізм», «гуманітарна допомога». Аналіз охоплює як державні, так і ідеологічно марковані турецькі медіа, де простежується поширення наративів, запозичених із російської пропаганди. Основну увагу приділено дискурсивним і лінгвістичним стратегіям, що використовуються турецькими медіа в процесі висвітлення подій в Україні у 2022–2024 рр., гуманітарний вимір війни та двосторонню взаємодію України й Туреччини в оборонній та гуманітарній сферах. Окрему увагу автори надають зображенню ролі Туреччини як гуманітарного партнера, посередника в переговорах, учасника зернової ініціативи та постачальника військової техніки. Стаття акцентує увагу на амбівалентності інформаційного середовища Туреччини, що формується на перетині офіційної дипломатичної підтримки України та наявності альтернативних, політично детермінованих інтерпретацій військової агресії Росії проти України. Запропонована модель аналізу дозволяє простежити, як через мовні засоби формується уявлення про війну в іншомовному інформаційному просторі, та визначити потенціал Туреччини як комунікативного посередника в умовах гібридної війни. Авторки підкреслюють важливість лінгвістичних механізмів, що формують суспільне сприйняття міжнародних подій, та підкреслюють необхідність подальшого вивчення академічного дискурсу і громадської думки в Туреччині щодо війни в Україні.

**Ключові слова:** війна в Україні, турецькі ЗМІ, медійна аналітика, іншомовний дискурс, російська пропаганда.

сторі, зосередившись на трьох ключових аспектах: по – перше, як турецькі медіа в цілому репрезентують військовий конфлікт; по – друге, яким чином вони інтерпретують і поширюють наративи, пов'язані з темою нацизму, зокрема у контексті російськомовної пропаганди; і по – третє, як подається тематика гуманітарної допомоги Україні, включно з позиціонуванням Туреччини як посередника, партнера чи стороннього спостерігача.

**Методи дослідження.** У цій статті використано методи кількісного, якісного та фронтального контент – аналізу як основні у підході до дослідження турецькомовного медійного простору щодо війни в Україні.

Кількісний та фронтальний методи контент-аналізу дозволили максимально точно зафіксувати частоту появи та направленість ключових фреймів в турецькомовних публікаціях таких, як «війна в Україні», «гуманітарна допомога», «націоналізм» «нацизм в Україні. Такий підхід надає змогу виявити динаміку використання політичного та інформаційного навантажених понять у різних ЗМІ та простежити тенденцію їхнього поширення.

Якісний метод аналізу текстів новин мав на меті прослідити можливу відповідність інформаційних наративів в публічному та політичному просторі Туреччини до установок російської пропаганди щодо війни в Україні.

Емпіричною базою дослідження стали матеріали новин турецькомовних видань, медіа-аутлетів та публічних промов державних діячів, опубліковані в період 2022–2024 років. Кількість оброблених матеріалів сягає близько 560 новин, які були проаналізовані та класифіковані за допомогою методу та методу контент-аналізу. Вибір новинних текстів здійснювався за принципом тематичної релевантності – тексти, які містять згадки про війну в Україні, тематику нацизму, денацифікації та гуманітарної допомоги. Цей спосіб контент-аналізу зміг охопити як вербальний рівень – лексичні одиниці, стилістичні прийоми, так і відповідність пошуковому слову-тригеру та поставленій проблематиці.

Таким чином, методологія статті дозволяє всебічно проаналізувати, яким чином у турецькомовному медіа – контенті репрезентувалася війна в Україні у 2022–2024 роках, як змінився фокус висвітлення поточної військової ситуації в Україні головними турецькими медіа ресурсами протягом цих років, та які теми з зазначених вище були головними в промовах державних діячів та експертів.

**Наукова новизна. Тематика висвітлення подій в Україні.** У даній науковій статті здійснений актуальний аналіз особливостей висвітлення війни в Україні в турецькомовному медіа-контенту з фокусом на репрезентацію націоналізму, нацизму та гуманітарного виміру конфлікту, що до цього часу залишалося недостатньо дослідженим. Тема відображення війни в Україні в іншомовному дискурсі є відносно новою, але вже набула активного розвитку в міжнародному та українському науковому просторі. Роботи Брусиловської О. [1], Тарасюк Ю. [33], Максименко І., Сніговської О., та інших, у європейських виданнях, дослідження на аналогічну тематику, викладені монографії українських авторів, апробації авторів статті, зроблені на міжнародних конференціях, автори здійснюють міждисциплінарне дослідження, поєднуючи лінгвістичні і медіа аналітичні підходи, що дозволяє простежити, як через мовленеві засоби турецькі ЗМІ формують уявлення про події війни в Україні. Окрему увагу було приділено тому, як турецька аудиторія реагує на медійні інтерпретації конфлікту, зокрема в контексті теми існування націоналізму в Україні і в контексті гуманітарної допомоги, і як це впливає на формування міжнародної підтримки України. Робота робить внесок у сучасні студії міжнародних комунікацій, критичного контент – аналізу та вивчення інформаційних впливів у період війни.

**Результати дослідження.** Війна в Україні, що розпочалася повномасштабним вторгненням

Російської Федерації 24 лютого 2022 року, спричинила резонанс у глобальному медіапросторі, зокрема в Туреччині – країні, яка традиційно тяжіла до балансу між Сходом і Заходом, а в умовах конфлікту намагалася позиціонувати себе як регіонального гравця та потенційного посередника. Турецьке інформаційне середовище виявилось надзвичайно вразливим до зовнішніх впливів, і попри офіційні заяви про підтримку територіальної цілісності України, медіа результати часто демонстрували тенденцію до ретрансляції російських пропагандистських меседжів.

У рамках дослідження турецьких медіа було проаналізовано понад тисячу матеріалів із таких джерел, як CNN TÜRK, Hürriyet, Habertürk, Anadolu Ajansı, GZT, а також ідеологічно маркованих ресурсів – Sözcü, OdaTV, Sputnik TV, Aydınlık Daily. Аналіз показав сталу присутність наративів, що або виправдовували російську агресію, або підміняли поняття війни ширшими геополітичними формулюваннями. Частина матеріалів копіювала повідомлення агентств на кшталт Sputnik або RT автоматично через Google Translate без згадки авторства або редагування, що демонструвало довільну й некритичну трансляцію зовнішнього впливу.

Такі медійні практики функціонували на тлі специфічного політичного клімату в Туреччині, де антизахідна риторика залишалася одним із небагатьох факторів, що об'єднували широкий спектр політичних сил – від ісламістів до націоналістів і євразійців. Накопичене напруження у відносинах зі США, включаючи події 2016 року, ситуацію в Сирії та суперечності у сфері безпеки, створювало середовище, в якому інформаційні кампанії Кремля легко знаходили відгук. У цьому контексті образ України часто зводився до проєкції американських амбіцій, а сама війна – до боротьби між «системами» Заходу і Сходу. Таку рамку підтверджувала і риторика високопосадовців: Ібрагім Калін, радник президента Туреччини, на першу річницю війни говорив про «взаємне незрозуміння» між сторонами та нову «холодну війну», уникаючи прямих формулювань на кшталт «агресія» чи «вторгнення».

Попри це, офіційна позиція Туреччини залишалася формально симетричною: Анкара не визнавала анексії Криму, закрила протоки для військових кораблів і неодноразово наголошувала на підтримці суверенітету України. У той самий час Туреччина не приєдналася до санкцій проти Росії, а економічна й туристична співпраця тривала. Турецькі компанії продавали Україні безпілотники Bayraktar, окремі одиниці з яких були передані в дар. Проте цю допомогу не варто розглядати як державну військову підтримку в західному розумінні: переважно йшлося про комерційні контракти, а не про системну політичну або оборонну підтримку.

Станом на 2022 рік інформаційна картина в Туреччині залишалась неоднозначною: з одного боку – декларативна підтримка України на дипломатичному рівні, з іншого – постійна присутність російських меседжів у публічному просторі, які легко адаптувалися до внутрішньої політичної логіки та інформаційних практик.

У 2022 році турецький інформаційний простір формально зберігав позицію «балансування», однак у реальності значна частина публікацій відтворювала російські нарративи, часто навіть без спроби адаптації. У березні, наприклад, Habertürk цитував позицію OdaTV, яка звучала дослівно як: «Rusya Federasyonu Ukrayna'daki milliyetçilerle mücadele etmek zorunda» («Російська Федерація зобов'язана боротися з націоналістами в Україні») [30].

Аналогічна риторика активно просувалась у виданні Aydınlık Daily, пов'язаному з Патріотичною партією. Вони ще 27 лютого 2022 року прямо писали: «Rusya'nın Ukrayna'daki harekâtı, Amerikan yanlısı cuntaya karşı bir temizlik operasyonudur... 2014'ten bu yana Donbass'ta binlerce Rus sivil neo-Naziler öldürdü» («Операція Росії в Україні – це зачистка проти проамериканської хунти... з 2014 року на Донбасі неонацисти вбили тисячі російських цивільних») [46].

Цей тип матеріалів не був ізольованим у вузьких медіа-секторах. Навіть GZT, яке позиціонує себе як молодіжне сучасне ЗМІ, у березні 2023 року подавало такий заголовок: «Batı Ukrayna'ya daha fazla silah göndererek savaşı uzatmak istiyor» («Захід хоче затягнути війну, постачаючи Україні більше зброї») [31].

Заяви з боку офіційних осіб лише посилювали цю логіку. У квітні 2022 року Ібрагім Калін, радник президента Туреччини, заявив: «Karşılıklı hatalar, yeni güç dengesi arayışları ve kısa vadeli çıkar hesapları... büyük insani trajedilere neden olacaktır. Yeni bir Soğuk Savaş dönemine girdik» («Взаємні помилки, пошук нового балансу сил і короткострокові інтереси... спричинять великі гуманітарні трагедії. Ми вступили в нову еру холодної війни») [11].

А вже в листопаді того ж року його риторика змінилась – Калін назвав війну: «Jeopolitik olarak adil bir savaş... Tüm küresel ve bölgesel güçler dünya haritasında eşit temsil edilmeli» («Геополітично справедливою війною... Усі глобальні та регіональні сили мають бути рівноправно представлені на політичній мапі світу») [11].

Інформаційні канали відображали суперечливі меседжі. На CNNTürk у лютому 2023 року в ефірі прозвучало: «Batı silah gönderiyor, bu Rusya'yı kızdırıyor» («Захід постачає зброю – це провокує Росію»), а вже через кілька днів – прямо протилежне: «Batı, Ukrayna'ya gereken desteği vermiyor» («Захід не надає Україні необхідної підтримки») [28].

На загальному тлі винятком залишалась газета Sözcü, яка, попри жорстку антизахідну риторику, відкрито виступала проти Кремля. У коментарі журналіста Ялчина йшлося: «Bu bir özel operasyon değil, Rusya'nın Ukrayna'ya karşı yürüttüğü işgal hareketidir» («Це не “спеціальна операція”, а повномасштабне вторгнення Росії в Україну»).

Попри намагання окремих турецьких політиків зберігати дипломатичну рівновагу, низка медіа-аутлетів у 2022 році активно транслювала нарративи, що заперечували здатність України до спротиву. Важливо підкреслити, що йдеться переважно не про провідні загальнонаціональні телеканали чи інформаційні агентства, а саме про нішеві, ідеологічно забарвлені видання, які орієнтуються на специфічну аудиторію та часто діють як рупори окремих політичних груп або світоглядних платформ.

Наприклад, Veryansin TV, відомий як платформа ультра націоналістичного спектру, навесні 2022 року опублікував твердження: «Rusya bu savaşı kazanacak. Tarih bunu gösteriyor» («Росія виграє цю війну. Історія це показує») [27].

Аналогічно, пов'язане з Патріотичною партією видання Aydınlık писало: «Ukrayna'nın askeri olarak başarılı olması mümkün değil. Rusya'nın potansiyeli buna izin vermez» («Україна не здатна досягти військового успіху. Потенціал Росії цього не дозволить») [45].

Ці заяви не були підкріплені фактами, однак вони отримували інформаційне поширення саме завдяки стабільному повторенню з боку проросійськи орієнтованих ЗМІ. Водночас, після українських контрнаступів восени 2022 року риторика дещо змінилася. У вже більш авторитетному виданні Habertürk, яке, на відміну від попередніх, має загальнонаціональне охоплення, було опубліковано коментар військового експерта професора Мехмета Озкана: «Savaşın sonu iki ihtimale bağlı: Ya Rusya savaşı büyütür, ya da tek taraflı olarak durdurur. Ukrayna'nın direnişi beklenenden daha güçlü çıktı» («Закінчення війни можливе за двох умов: або Росія розширить війну, або односторонньо її припинить. Опір України виявився сильнішим, ніж очікувалося») [41].

Поряд із цим, медіа, які позиціонували себе як «опозиційно-патріотичні» або «альтернативні до мейнстріму», продовжували формувати уявлення про розподілену відповідальність у війні. Так, у виданні Hürriyet було представлено соціологічне дослідження, в якому «Ukrayna'nın NATO'ya girme isteği savaşın sebebidir» («Бажання України вступити до НАТО є причиною війни») – з цим твердженням погодились 27,7% опитаних [35].

Ідеологічні інтерпретації походили також від групи Перінчека, чий медіа-сегмент хоча і не мав масового охоплення, проте активно працював з нарративами через канали типу Ulusal Kanal. В одному з інтерв'ю

Mehmet Perinçek заявив: «NATO sadece askeri değil, siyasi olarak da Türkiye için tehdittir. Rusya'nın Kırım'daki varlığı meşrudur» («НАТО є загрозою для Туреччини не лише у військовому, а й у політичному сенсі. Присутність Росії в Криму – легітимна») [23].

Варто підкреслити: усі ці медіа не були провідними загальнонаціональними ресурсами, такими як NTV, TRT Haber чи Anadolu Ajansı, а представляли собою політично вмотивовані інформаційні проєкти з чіткою орієнтацією на антизахідну чи євразійську аудиторію. Саме тому вони активно транслювали меседжі, в яких Україна поставала не як суб'єкт, що чинить опір, а як пасивна територія, втягнута у боротьбу чужих сил.

Попри активність маргінальних аутлетів, які транслювали проросійські чи антизахідні наративи, загальнонаціональні медіа Туреччини у 2023 році почали демонструвати обережну переорієнтацію. Трансляція російської інформаційної рамки вже не була тотальною, а тональність повідомлень поступово зміщувалась. Це не означало повноцінного розвороту – радше, інформаційне поле стало більш фрагментованим, а сама Україна – помітнішою як самостійний гравець, особливо в контексті зернової угоди, гуманітарних питань і ролі Туреччини як посередника.

Так, у репортажі NTV від серпня 2023 року коментували ситуацію навколо портів Чорного моря наступним чином: «Ukrayna, tahıl anlaşmasının devamı için Türkiye'ye güveniyor. Ankara ise hem Kiev'e hem Moskova'ya aynı mesafede durmayı sürdürüyor» («Україна покладається на Туреччину для продовження зернової угоди. Анкара ж зберігає рівну дистанцію як з Києвом, так і з Москвою») [18].

Зовсім інший приклад подає TRT Haber – офіційне державне медіа, яке протягом перших місяців війни залишалось досить стриманим. У березні 2022 року там унікали терміну «війна», натомість вживали нейтральне «Ukrayna'daki kriz» (криза в Україні), проте вже у 2023 році риторика стала жорсткішою: «Rusya'nın Ukrayna'daki saldırıları uluslararası hukuka aykırı ve siviller için büyük bir tehdit oluşturuyor» («Атаки Росії в Україні суперечать міжнародному праву та становлять серйозну загрозу для цивільного населення») [29].

На цьому тлі все ще залишались видання, які продовжували грати на розмитості відповідальності. У статті на CNN TÜRK, присвяченій річниці вторгнення, повторювалась думка про необхідність припинити «однобічне звинувачення»: «Bu savaşın nedeni sadece Rusya değil. NATO'nun doğuya genişleme stratejisi de süreci tetikledi» («Причиною цієї війни є не лише Росія. Розширення НАТО на схід також спровокувало процес») [28].

Проте навіть у таких матеріалах простежувалося поступове визнання реальності бойових дій та зміна ставлення до української суб'єктності. У матеріалах Haber Global почали з'являтися репор-

тажі з українських міст, інтерв'ю з представниками української влади, а також сюжети про українських біженців. Один із них, присвячений евакуації жінок і дітей, містив слова: «Ukraynalı siviller, savaşın ortasında hayatta kalmak için Türkiye'ye sığınıyor. Bu insanlar için biz sadece güvenli bir limanız» («Українські цивільні рятуються від війни, шукаючи захисту в Туреччині. Для цих людей ми – лише безпечна гавань») [11].

Таким чином, хоч проросійська або «нейтральна» риторика залишалася в медіаполі, у 2023–2024 роках можна говорити про часткове зрушення в бік більш об'єктивного висвітлення війни, зокрема – у провідних загальнонаціональних каналах. Водночас, чітка позиція щодо агресора залишалася рідкістю. Вона звучала, переважно, з вуст окремих журналістів, а не як редакційна політика.

У 2024 році тональність турецького медійного поля щодо війни в Україні продовжила змінюватись. Порівняно з 2022 роком кількість згадок про Україну скоротилася, однак зросла концентрація на конкретних темах – зернова угода, гуманітарні питання, енергетика, посередницька роль Анкари. Це був інформаційний зсув від фронтового висвітлення до більш структурованого геополітичного контексту, в якому Україна дедалі частіше згадувалась не як об'єкт нападу, а як складник ширших процесів.

Наприклад, у грудні 2024 року NTV опублікував великий сюжет про зернову угоду, у якому зазначалося: «Tahıl anlaşmasının sürmesi, Karadeniz güvenliği ve Türkiye'nin barışçıl rolü açısından kritik. Ukrayna, bu denklemin ayrılmaz parçası haline geldi» («Продовження зернової угоди критично важливе для безпеки Чорного моря та мирної ролі Туреччини. Україна стала невід'ємною частиною цього рівняння») [32].

Anadolu Ajansı, офіційне інформаційне агентство, також почало публікувати матеріали, де визнавалась гуманітарна катастрофа в Україні. У квітневому репортажі 2024 року йшлося: «Savaş üçüncü yılına girerken, Ukrayna'da altyapı büyük ölçüde yıkıldı. Kış aylarında milyonlarca kişi elektriksiz kaldı» («На третій рік війни інфраструктура в Україні значною мірою зруйнована. Взимку мільйони людей залишились без електрики») [13].

Водночас проросійські медіа-аутлети – Sputnik Türkiye, OdaTV, Aydınlik – не припинили ретрансляцію традиційних меседжів, але вони стали менш помітними у загальному інформаційному потоці. Наприклад, OdaTV у травні 2024 року писав: «Batı, Ukrayna'ya tank göndermeye devam ediyor ama savaşın seyrini değiştiremiyor. Ateşkes seçeneği her geçen gün daha rasyonel hale geliyor» («Захід продовжує надсилати танки в Україну, але хід війни це не змінює. Варіант припинення вогню з кожним днем виглядає дедалі раціональнішим») [30].

Таким чином, у 2024 році відбулося часткове «втомлення» інформаційного простору від війни, але водночас і зміцнення ролі України як стабільного гравця в регіональних сюжетах, які близькі турецькій аудиторії: безпека в Чорному морі, харчові ланцюги, гуманітарна допомога, енергетика. Упереджені голоси нікуди не зникли, однак на фоні загального посилення акценту на співпраці, інвестиціях та відбудові вони звучали менш впливово.

Такі наративи, як «фашизм», «нацизм», «націоналізм» у медіа-дискурсі часто використовується як ярлик або маркер крайньої авторитарності, репресивної політики чи насильницького націоналізму. Його застосування нерідко має оцінний характер і використовується для делегітимації політичних опонентів. У контексті війни в Україні, медіа можуть використовувати поняття «фашизм» або «неонацизм» як частину риторичних стратегій, спрямованих на легітимацію або делегітимацію сторін конфлікту. У цьому контексті Російська Федерація систематично вдається до використання риторики «денацифікації» як частини своєї інформаційної стратегії. Важливо проаналізувати, яким чином ці концепти транслюються та інтерпретуються у турецькому медіа-просторі, що перебуває під впливом як внутрішньополітичних, так і зовнішньополітичних чинників [4, с. 48].

У турецьких медіа, зокрема в таких виданнях, як *Aydınlık*, *Oda TV* та інших проросійською або антизахідною орієнтованих джерелах, у висвітленні теми українського націоналізму та «нацизму» активно використовуються різноманітні лінгвістичні та дискурсивні стратегії, які слугують делегітимації України як держави та формуванню відповідного сприйняття в турецькому суспільстві. А саме: використання термінів «неонацисти», «фашисти», «послідовники Бандери», «екстремісти» тощо для позначення українських військових формувань (зокрема полку «Азов»), уряду України чи загалом проукраїнських позицій; використання термінів, що підважують легітимність української держави, наприклад: «Американська маріонетка», «Хунта», «Режим, який підтримує нацизм»; використання евфемізмів «антинацистська місія»; використання методів заміщення – насильницькі дії Росії подаються, як «захист російськомовного населення» чи «боротьба з фашизмом»; використання маніпулятивних контрастів – «Росія – рятувальник» – «Україна – нацистська держава»; використання негативно забарвлених прикметників ті дієслів – «жорстокі неонацисти», «кривавий режим».

Всі ці лінгвістичні прийоми формують упереджене ставлення та негативний імідж України у читачів турецькомовного медійного простору. Застосування таких наративів працюють на виправдування дій Росії. Незважаючи на присутність проросійських наративів, турецьке суспільство не є однорідним у своїх поглядах. Значна частина молоді

та освічених верств населення орієнтується на західні джерела та соціальні мережі, що дозволяє їм формувати альтернативну думку. З іншого боку, державні медіа й цифрова медіа-екосистема, що включає проросійські платформи, продовжують впливати на сприйняття конфлікту значною частиною населення. Звіт *Freedom House* за 2023 рік підтверджує наявність контролю та маніпуляцій у цифровому просторі Туреччини, що ускладнює доступ до об'єктивної інформації [35].

Щоб зрозуміти, наскільки цей наратив відповідає дійсності, автори проаналізували конкретні медіа контенти за ключовими турецькими словами «Nazi» («нацист»), «*Milliyetçilik*» («націоналізм»), «*Nazizm*» («нацизм»), «*Azov*» («Азов»).

Так, наприклад, у матеріалі, опублікованому в газеті *Bir Gün* під заголовком «*Kiev'in kaçak Nazi infazcıları*» (Київські втікачі-нацистські кати) українську діаспору Канади подано, як нібито, центр відродження нацистських ідей, які знаходять підтримку серед сучасних українських націоналістів. Автор апелює до історичної пам'яті про співпрацю окремих українських формувань з Третім Рейхом, намагаючись встановити прямий зв'язок між цими подіями та сучасним політичним контекстом в Україні [16].

Новина під заголовком «*Ukrayna, neo Naziler ve Batı*» (Україна, неонацисти та Захід) повідомляє, що «конфлікт» в Україні є наслідком політики розширення НАТО та втручання заходу, включаючи підтримку неонацистських сил, але не згадує про порушення міжнародного права з боку Росії, що створює однобічну картину подій. Автор статті називає український уряд «неонацистським» та «фашистським», тим самим створює негативне враження про українську владу та її легітимність. Також, автор використовує історичні аналогії, порівнюючи сучасні події з історичними фактами такими, як співпраця українських націоналістів з нацистською Німеччиною під час Другої світової війни. Це спрямування на підсилення негативного образу України через асоціацію з нацизмом [42].

Інша щодення газета *Aydınlık* опублікувала низьку статей під різними заголовками пов'язанні з темою «нацизму» в Україні. Зокрема, видання неодноразово висвітлювало діяльність полку «Азов», підкреслюючи його зв'язки з неонацистською ідеологією та звинувачуючи в участі в злочинах проти цивільного населення під час конфлікту на Донбасі [6].

Характерним прикладом маніпулятивного використання поняття «нацизм» у турецькому медіа-дискурсі є публікація в газеті *Aydınlık* під назвою «*Hükümet sözünde durmadı, anlaşmayı bozdu: Naziler Rusya ile savaşa gönderildi*» («Уряд не дотримався обіцянки, порушив угоду: нацистів відправили воювати з Росією») [16]. У цьому матеріалі застосовано типову для проросійського дискурсу риторичну,

згідно з якою українські військові сили зображуються як «неонацисти», а дії турецького уряду – як такі, що суперечать національним інтересам. Подібна риторика спирається на емоційно забарвлену лексику та історичні травми, активуючи уявлення про фашизм як абсолютне зло. Тим самим формується негативне сприйняття української державності як нелегітимної, «нацистської», а війна Росії – як нібито виправдана «антифашистська боротьба».

У статті під заголовком «Ось нацисти США в Україні» («İşte ABD'nin Ukrayna'daki Nazileri») [15] детально аналізує історію та діяльність полку «Азов», наголошуючи на його неонацистських коренях та зв'язках з НАТО. Видання стверджує, що «Азов» отримував підтримку та навчання від західних країн, зокрема США, і критикує цю співпрацю, посилаючись на заяви американських конгресменів, які виступають проти підтримки неонацистських формувань. Також у матеріалі згадується про масові поховання на Донбасі, які, за твердженням видання, є результатом злочинів, скоєних українськими військовими та полком «Азов» проти мирного населення.

Ще одним показовим прикладом трансляції антиукраїнських наративів у турецькому медійному просторі є матеріал, опублікований у газеті *Aydınlık* під назвою «Ukrayna'daki vahşi Nazizm» («Дикий нацизм в Україні») [44]. У цій публікації використовуються риторичні прийоми, що є характерними для пропагандистського дискурсу: зокрема, стаття відкривається згадкою Адольфа Гітлера, що одразу задає емоційно забарвлений контекст і створює асоціативний зв'язок між нацистською Німеччиною та сучасною Україною. Подібні порівняння виконують функцію делегітимації української державності шляхом накладання історично дискредитованої ідеології. Автор статті також застосовує виразно емоційно насичену лексику – такі терміни як «дикість», «неонацисти», «злочинний режим» – що виконує функцію семантичного маркування та впливає на читача на підсвідомому рівні. Українська влада подається як така, що підтримує та навіть спонсорує нацистські угруповання, а російські дії, навпаки, виправдовуються як «боротьба проти неонацизму».

Таким чином, у публікаціях *Aydınlık* та *Bir Gün* фіксується стійке відтворення кремлівських пропагандистських наративів, при цьому застосовуються лінгвістичні стратегії делегітимації, емоційного впливу та історичних паралелей, що слугують для зміцнення антиукраїнського дискурсу в турецькому медіа-середовищі.

Sputnik Türkiye також транслює подібні меседжі. У матеріалі під назвою «Donbass operasyonunun 50 günü: Ukrayna'da neo-Nazizm, sosyal medyada sistematik yalan dönemi» («50 днів операції в Донбасі: неонацизм в Україні, епоха систематичної брехні в соціальних медіа») [12] підкреслюється, що російська операція спрямована на боротьбу

з неонацистськими елементами в Україні. Ця стаття відображає проросійську точку зору та містить елементи, характерні для російської пропаганди, зокрема акцент на необхідності «денацифікації» України та звинувачення Заходу в дезінформації.

Водночас, у турецькому публічному просторі наявні й альтернативні наративи, які пропонують критичну інтерпретацію російських звинувачень. Наприклад, професор Ахмет Касим Хан у коментарі для CNN Türk наголошує, що, попри історичні факти про співпрацю деяких українських формувань з нацистами, сучасна українська влада не має зв'язку з неонацизмом, а країні праві партії мають маргінальну підтримку. Думку підтримує, також, професор Кезбан Ачар, яка підкреслює, що путінська риторика є спробою легітимізації агресії через асоціацію української політики з расизмом і крайньою формою націоналізму.

Дослідження також виявляє значний вплив дезінформаційних кампаній у соціальних мережах, де поширюються фейкові візуальні матеріали, що дискредитують українське керівництво (наприклад, підроблені зображення Зеленського з нацистською символікою). Організації з фактчекінгу, як-от Teyit.org, спростовують ці твердження, підкреслюючи, що символіка, яку намагаються представити як нацистську, є офіційною емблемою Збройних сил України [49].

У таких ЗМІ, як *Cumhuriyet*, *Yeni Şafak* підкреслюється використання бійцями батальйону символіки, пов'язаної з нацистським минулим, що спричиняє міжнародні суперечки та реакцію з боку Росії. Разом із тим, відзначається, що структура «Азову» зазнала змін і зараз є частиною Національної гвардії України, що ставить під сумнів його трактування виключно як неонацистського формування.

Таким чином, проаналізувавши наративи «нацизму», можна сказати, що ця тема є важливою частиною інформаційної війни, яка спрямована на делегітимацію української влади та державності та на виправдування російської агресії. При цьому турецькі ЗМІ можуть транслювати як проросійські, так і критичні або нейтральні позиції.

**Співробітництво у військовій сфері** між Україною та Туреччиною на даний момент спирається на підписану Рамкову угоду 18 листопада 2021 року [3]. І саме цей документ дає можливість країнам продовжувати свою співпрацю в такий нелегкий час для України. Також в даний момент продовжує діяти угода підписана 26 червня 2020 року Туреччиною та Кабінетом міністрів України щодо військово-фінансової допомоги та співробітництва між двома країнами. Туреччина надала Україні фінансову допомогу 205 мільйонів турецьких лір для задоволення потреб Збройних Сил України, для купівлі різних товарів та на навчання українських військових турецькими Збройними силами [38]. Ще до початку повномасштабного вторгнення, у серпні 2019 року між країнами були

започатковані спільні проєкти, результатами яких стали випуски безпілотних літальних апаратів (БпЛА) як озброєних, так і без зброї, також виготовлення двигунів для вертольотів та танків.

З початком війни Україна почала більше закуповувати турецькі безпілотники «Байрактар». Винахідником цього літального апарату є колишній аспірант Сельчук Байрактар. Саме його прізвищем і було названо новий безпілотний літак. «Байрактар ТБ2 (Тактичний Блок 2)» (тур. *Bayraktar TB2 (Taktik Blok 2)*) – це турецький безпілотний середньовисотний оперативно-тактичний ударний літальний апарат здатний виконувати дистанційні автономні або керовані польоти з великою тривалістю. Ці літаки, у тому числі і їх озброєння, керуються та контролюються оператором з землі. Літальні апарати «Байрактар», в першу чергу, виготовлялись для потреб Збройних сил Туреччини. Але в 2022 році ці літаки почали закуповуватись Україною для потреб армії. Турецька сторона також забезпечила навчання, під час яких українські оператори набули нового досвіду та інтегрували нові технології у свою армію. Турецький засновник компанії, яка почала виробляти ці літальні апарати, Байкар провів заходи по збору пожертвувань для підтримки українського народу. І щоб підтримати це дійство особисто подарував українській армії 3 «Байрактари» при цьому він наголосив: «Ми безкоштовно віддаємо Україні 3 БпЛА Bayraktar TB2 разом з жертвами, які призначені для українського народу, ми виступаємо за справедливе рішення і молимося за мир» [48].

7 лютого 2024 року приймаючи участь у Всесвітньому оборонному ярмарку в Ер-Ріяді, генеральний директор Халук Байрактар зазначив: «Наша фабрика вже будується під Києвом і нам потрібно близько 12 місяців, щоб завершити будівництво. Наше підприємство буде великим і залучить до роботи приблизно 500 людей. Спочатку ми плануємо випускати 120 БпЛА на рік, але згодом на фабриці можна буде також виготовляти обладнання та внутрішню техніку» [39].

Інший вид військового співробітництва для України – це постачання Туреччиною бронемашин Кіпрі (Kıprı – їжак). Бронетранспортер Кіпрі – це машина з призначенням захищати людей від наземних мін та засідок, перевозити екіпаж з одного місця на інше, при цьому захищаючи його від саморобних вибухових пристроїв, маючи додаткову, стандартну броню та V-подібну форму днища. Станом на 2024 рік Україна отримала від Туреччини 200 таких бронетранспортерів.

Туреччина займається будівництвом противовисотних корветів класу Ada. Військово-морський флот Туреччини вже користується такими корветами. Наразі для України перше таке судно було спущене на воду у жовтні 2022 року у Стамбулі, а у серпні 2023 року розпочали будувати наступ-

ний корвет. Один із цих корветів має замінити український фрегат «Гетьман Сагайдачний», який був затоплений українськими військовими в березні 2022 року, щоб захистити Миколаїв від захоплення під час війни з Росією.

Забезпечення безпеки у Чорному морі також є важливим елементом військової співпраці України та Туреччини. Турецька Республіка є активним учасником розмінування Чорного моря, що сприяє розвитку судноплавства у регіоні. Також турецька сторона надавала консультації щодо проведення військових операцій, забезпечувала українських військових розвідувальними даними.

Отже, проаналізувавши вище зазначене, можна прийти до наступних висновків, що у військовій сфері Турецька Республіка традиційно підтримує тісну співпрацю з Україною. На даний момент основою взаємодії між двома країнами залишається Рамкова угода 2021 року, яка регулює постачання озброєння та військової техніки, обмін фахівцями й проведення спільних навчань. Туреччина надала Україні новітнє озброєння – бойові машини, бронетранспортери, бронежилети, спеціалізоване обладнання та інші засоби військового призначення. Зокрема, Bayraktar TB2 та інше турецьке озброєння стали символом українського опору, навіть створили телефонні рингтони з пісню про Байрактар. Важливим елементом співробітництва є спільні військові навчання та тренувальні програми. Турецькі фахівці активно взаємодіють з українськими військовими, передаючи практичний досвід і знання, зокрема з використання турецьких зразків техніки. Це сприяє підвищенню рівня підготовки українських військовослужбовців, покращенню координації під час бойових дій та глибшому взаєморозумінню між збройними силами обох держав. У результаті зміцнюється обороноздатність України та її здатність чинити опір зовнішній агресії. Військова підтримка з боку Туреччини відіграє вагомий роль у посиленні оборонної спроможності України, а також підкреслює значення дипломатичних і військових механізмів для врегулювання конфліктів і забезпечення глобальної безпеки. З міжнародної точки зору, підтримуючи Україну, Туреччина водночас прагне посилити свої позиції в Чорноморському регіоні, який має для неї стратегічну важливість. При цьому Анкара намагається зберегти баланс у відносинах із Росією, зважаючи на свою енергетичну залежність. Отже, для ефективного подолання актуальних викликів необхідно продовжувати розвивати стратегічне партнерство між Україною та Туреччиною.

Анкара з весни 2022 року також надавала активну гуманітарну підтримку українському народу. В умовах війни така позиція Туреччини є дуже важливою для України. Турецька сторона забезпечила українців такими життєво необхідними ресурсами як: продукти харчування, тим-

часове житло, медичні препарати, одяг, ліжка, ковдри, засоби особистої гігієни, надання грантів та кредитів, відновлення інфраструктури.

Міжнародний рух Червоного Хреста та Червоного півмісяця є важливою міжнародною організацією, яка надає гуманітарну підтримку постраждалим у кризових ситуаціях. Так на початку 2022 року Український Червоний Хрест у особі його генерального директора Максима Доценка звернувся по допомогу до Турецького Червоного півмісяця, а саме до його голови, Керема Кіника. І одразу українська сторона отримала схвальну відповідь. На Україну було відправлено 5 вантажівок з гуманітарною допомогою та 3 вантажівки до Молдови, так як туди виїхало багато українців. Також було встановлено польову кухню у Чернівцях для задоволення потреб у їжі внутрішньо переміщених осіб. Також Турецький Червоний півмісяць надав допомогу постраждалим в межах Київської області, куди було доставлено дві вантажівки з одягом та їжею. Під час передачі гуманітарної допомоги у місті Буча посол Туреччини у Києві заявив, що Анкара здійснює інтенсивну підтримку, надаючи харчування та притулок більше 100 тисячам українським громадян і буде продовжувати її надавати. Олег Торкунов, голова Київської обласної державної адміністрації, подякував турецькій стороні за таку необхідну допомогу. А Максим Доценко підтвердив, що підтримка буде надходити і далі [10].

Крім того Турецьким Червоним Півмісяцем у 2022 році було відкрито склад у Львові, куди завозились, а потім розподілялись по всій Україні медикаменти та медичні вироби.

Також турецькі волонтери разом з азербайджанськими пакували речі, які приносили звичайні громадяни до посольств та відправляли на Україну. Так було зібрано і відправлено біля п'яти вантажівок гуманітарної допомоги.

Туреччина весь час співпрацює з Міжнародною організацією міграції (МОМ). І в межах цього співробітництва турецький уряд почав надавати МОМ з березня 2022 року допомогу у вигляді ковдр, матраців, гігієнічних виробів, посуду, наборів для ремонту притулків та інших товарів, які конче необхідні людям щодня. Усього на цю підтримку з боку МОМ було закуплено більше ніж на 26 млн доларів різних речей. Приблизно щотижня з турецьких міст до України відправлялись біля 50 вантажівок.

Турецька сторона з самого початку війни між Україною та Росією стояла на припиненні вогню з обох сторін та приймала активну участь у створенні гуманітарного коридору для евакуації мирних мешканців з Маріуполя 3 квітня 2022 року, у цьому приймав активну участь особисто президент Туреччини Реджеп Ердоган [26].

В серпні 2022 між Ердоганом та Зеленським була підписана угода «про відновлення зруйнованої української інфраструктури», згідно з якою було

вирішено створити Робочу групу з відновлення зруйнованої інфраструктури України [14]. А вже під час Форуму з відновлення України в Стамбулі 31 січня 2024 року міністр торгівлі Туреччини Омер Болат повідомив, що турецькі компанії реалізували понад 300 проєктів в Україні на загальну суму 9,7 млрд доларів, з яких 1 млрд доларів – це 70 інфраструктурних проєктів, виконаних уже під час війни [37].

Туреччина не залишилася байдужою до обміну полоненими, що було ще однією важливою проблемою під час війни. В результаті зустрічей президента Ердогана з лідерами двох воюючих країн 22 вересня 2022 року відбувся обмін 12 полоненими. Між Росією та Україною було обміняно 200 військовополонених, серед яких були командири ОЗСП «Азов» [26]. Даний крок Туреччини можна розцінювати як вагомий до України, як з політичної точки зору так і гуманітарної. В січні 2023 року омбудсмени Росії та України провели зустріч в Анкарі, на якій обговорювалися такі важливі питання, як вирішення гуманітарних проблем, обмін полоненими, становище поранених, зниклих безвісти.

Також з ініціативи турецької сторони між Еміне Ердоган та Оленою Зеленською було досягнуто домовленості про те, що діти та їхні опікуни з дитячих будинків в Україні будуть безпечно доставлені до Туреччини. Дітей-сиріт та їхніх вихователів з одеського дитячого будинку розмістили в центрах, підпорядкованих Міністерству сім'ї та соціальної політики [13].

Наступним важливим кроком Туреччини стала пропозиція Реджепа Ердогана щодо посередництва в питанні Запорізької атомної електростанції. Під час зустрічей з президентом Російської Федерації Володимиром Путіним і президентом України Володимиром Зеленським, президент Реджеп Ердоган висловив готовність Туреччини взяти на себе завдання сприяння, стабілізації та посередництва щодо атомної електростанції [34].

Також Туреччина відіграла важливу роль у створенні «Зернового коридору» Чорним морем в умовах війни між Україною та Росією. Чорноморська зернова ініціатива була започаткована 22 липня 2022 року в Стамбулі за участю України, ООН, Туреччини та Росії. Угода передбачала створення безпечного зернового коридору з українських портів «Одеса», «Чорноморськ» і «Південний» для відновлення експорту продовольства, який був заблокований під час війни. Угоду підписали: міністри інфраструктури й оборони відповідно від України та Туреччини, а також генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш. Росія підписала окрему, але аналогічну угоду з Туреччиною та ООН.

За умовами домовленості, контроль над портами залишався за Україною, а всі судна проходили інспекцію в Туреччині – представники чотирьох сторін переконувалися у відсутності зброї на борту. 3 серпня 2022 року до червня 2023 року

через коридор було вивезено понад 32 млн тонн зерна, що дозволило запобігти продовольчій кризі в Європі, Африці та Азії. Туреччина, за словами Гутерреша, відіграла ключову роль у реалізації ініціативи, виступивши ефективним посередником.

У травні 2023 року термін дії угоди завершився, але Туреччина домоглася її продовження ще на два місяці. Попри це, в липні Росія вийшла з ініціативи, посилаючись на санаційний тиск та перешкоди в експорті власного продовольства і добрив. У відповідь Україна оголосила про створення гуманітарного коридору для обходу російської блокади.

25 червня 2023 року Абдулкадір Уралоглу, міністр транспорту та інфраструктури, повідомив, що кількість зерна, перевезеного в період з 1 серпня 2022 року по 20 червня 2023 року через «Зерновий коридор», створений для усунення ризику «продовольчої кризи» через російсько-українську війну, склав 32 мільйони 58 тисяч 685 тон [7].

У січні 2024 року під час Форуму з відновлення України в Стамбулі міністр торгівлі Туреччини Омер Болат підтвердив значення ініціативи, яка, за його словами, дала змогу експортувати близько 10 млн тонн зерна та стабілізувати світові ціни на продукти харчування [37].

Таким чином, Чорноморська зернова ініціатива стала прикладом конструктивного міжнародного посередництва, а Туреччина – одним із ключових гравців у збереженні регіональної стабільності та підтримці продовольчої безпеки.

Туреччина активно підтримала Україну у складний час, надаючи гуманітарну допомогу в різних напрямках. Насамперед йдеться про забезпечення базових потреб населення, яке постраждало внаслідок війни. Було доставлено медичні препарати, продукти харчування, одяг та інші речі першої необхідності, що допомогло зменшити масштаби гуманітарної кризи. Окрім цього, Туреччина долучилась до відновлення гуманітарної інфраструктури, включаючи будівництво шкіл, лікарень та соціальних об'єктів, зруйнованих через війну. Це дало змогу частково відновити нормальні умови життя в окремих регіонах та забезпечити доступ до важливих послуг. Також Туреччина організовувала гуманітарні місії з медичними командами, рятувальниками, вантажами допомоги та будівельними матеріалами, що значно поліпшило становище в найбільш постраждалих регіонах України.

**Висновки.** У процесі дослідження турецькомовного медіа – контенту щодо війни в Україні було встановлено, що інформаційне поле Туреччини характеризується полярністю, що обумовлено одночасно присутністю як проукраїнських, так і проросійських наративів, на початку війни – головним загальним фреймом був антизахідний дискурс в сприйнятті військової агресії. Офіційна позиція Анкари полягає в підтримці територіальної цілісності України та сприянні дипломатичному

врегулюванню воєнної ескалації з боку Росії. Провідні державні новинні канали та приватні медіа холдинги активно висвітлювали події в Україні з перших днів війни, транслюючи офіційну риторику країни щодо військової агресії Росії. Водночас хроніка подій транслювалася у багатьох випадках за посередництва джерел російських медіа з перекладом на турецьку мову, що привело до певної дезінформаційної складової медійної аналітики. Частина маргінальних турецьких медіа, які позиціонують свої ідеологічні погляди як «євразійські» (зокрема такі видання, як *Aydınlık*, *Oda TV*, *Sputnik Türkiye*) активно транслювали риторику російської пропаганди та використовували фейк-ньюз свої текстах. Особливо це стосувалося наративу про «денацифікацію», у межах якого Україну позиціонують як державу з неонацистськими ідеологіями, що підтримуються на державному рівні.

Водночас було виявлено, що провідні загальнонаціональні канали (*TRT TÜRK*, *Habertürk*, *CNN Türk*, *Anadolu Ajansı*) у другій половині 2023 – 2024 року почали демонструвати тенденцію до більш зваженого та аналітичного підходу до висвітлення війни. На цьому тлі окремо варто відзначити зусилля Туреччини в гуманітарній площині – участь у зерновій ініціативі, сприяння обміну полоненими, прийом дітей з українських інтернатів, фінансування проектів з відновлення інфраструктури. Зовнішньополітична діяльність Туреччини щодо України, направлена на гуманітарну допомогу, дипломатичну підтримку та оборонне співробітництво сприяють формуванню образу посередника, конструктивного гравця та гуманітарного партнера України.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Брусіловська О., Максименко І. Дискурсивний аналіз медіа щодо війни в Україні 2022 року: випадок Росії. *Regional Science Policy and Practice. Спеціальний випуск: Україна: геополітичні реалії та перспективи регіонального розвитку*. 2023. Т.15(1). С. 222–235. URL : <https://ideas.repec.org/a/bla/rgscpp/v15y2023i1p222-235.html>
2. Габер Є. Політика all inclusive. Що означає прагнення Туреччини вступити до БРІКС та чи зможе Анкара бути партнером для всіх? *Ipg-journal*. 23.09.2024. URL : <https://www.ipg-journal.io/ua/rubriki/zovnishnja-politika-ta-bezpeka/zovnishnja-politika-all-inclusive-2284/> (дата звернення: 29.04.2025).
3. Рамкова військова угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки. Від 18.11.2021. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL : [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792\\_004-20#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792_004-20#Text) (дата звернення: 29.04.2025).
4. Akgül H. G. Fake news as a tool of populism in Turkey: The Pastor Andrew Brunson case. *Polish Political Science Review*. 2019. Vol. 7. № 2. С. 32–51.
5. Aydın A., Kapı E. Media Representations of Russia-Ukraine War in Turkish Press. *Turkish Review of International Relations*. Vol. 7. 2022. С. 46–55.

6. Aydınlık'tan Erdoğan yönetimine Azov komutanları eleştirisi: Naziler Rusya ile savaşa gönderildi. *Serbestiyet*. URL: [https://serbestiyet.com/haberler/aydinliktan-erdogan-yonetimine-azov-komutanlari-elestirisi-naziler-rusya-ile-savasa-gonderildi-135301/?utm\\_source=chatgpt.com](https://serbestiyet.com/haberler/aydinliktan-erdogan-yonetimine-azov-komutanlari-elestirisi-naziler-rusya-ile-savasa-gonderildi-135301/?utm_source=chatgpt.com) (дата звернення: 10.04.2025).

7. Bakan Uraloğlu'ndan «tahıl koridoru» açıklaması. *CNN Türk*. URL: <https://www.cnnturk.com/turkiye/bakan-uraloglundan-tahil-koridoru-aciklamasi> (дата звернення: 3.04.2025).

8. Beyaz Z. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın girişimiyle Rusya-Ukrayna, 200 savaş esirini takas etti. *AA*. URL: <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/cumhurbaskani-erdoganin-girisimiyle-rusya-ukrayna-200-savas-esirini-takas-etti/2691535> (дата звернення: 2.04.2025).

9. Caglayan, C., Erkoynun, E. Turkish firms face wave of closures amid economic reckoning. *Reuters*. URL: <https://www.reuters.com/markets/turkish-firms-face-wave-closures-amid-economic-reckoning-2024-09-09/> (дата звернення: 2.04.2025).

10. Chirciu D. Türkiye'den Ukrayna halkına insani yardım. *Anadolu Ajansı*. URL: <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/turkiyeden-ukrayna-halkina-insani-yardim-/2602254> (дата звернення: 20.04.2025).

11. Cumhurbaşkanı'nın Sözcüsü Kalın: Yeni bir soğuk savaş dönemine girdik. *Haber Global*. URL: <https://haberglobal.com.tr/gundem/son-dakika-cumhurbaskanligi-sozcusu-kalin-yeni-bir-soguk-savas-donemine-girdik-171202>. (дата звернення: 9.04.2025).

12. Donbass operasyonunun 50. günü: Ukrayna'da neo-Nazizm, sosyal medyada sistematik yalan dönemi. *Sputnik Türkiye*. URL: [https://anlatilaninotesi.com.tr/20220415/donbass-operasyonunun-50-gunu-ukraynada-neo-nazizm-sosyal-medyada-sistematik-yalan-donemi-1055597339.html?utm\\_source=chatgpt.com](https://anlatilaninotesi.com.tr/20220415/donbass-operasyonunun-50-gunu-ukraynada-neo-nazizm-sosyal-medyada-sistematik-yalan-donemi-1055597339.html?utm_source=chatgpt.com) (дата звернення: 9.04.2025).

13. Erdoğan E. Ukrayna'dan Türkiye'ye getirilen yetim çocuklarla buluştu. *AA*. URL: <https://www.aa.com.tr/tr/pg/foto-galeri/emine-erdogan-ukraynadan-turkiye-ye-getirilen-yetim-cocuklarla-bulustu/146> (дата звернення: 11.04.2025).

14. İliek D. Türk müteahhitler Ukrayna'nın yeniden inşasında görev almaya hazır. *Deniz İliek*. URL: <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/turk-muteahhitler-ukraynanin-yeniden-insasinda-go-rev-almaya-hazir/2664791> (дата звернення: 17.04.2025).

15. İşte ABD'nin Ukrayna'daki Nazileri. *Aydınlık*. URL: [https://www.aydinlik.com.tr/haber/iste-abdnin-ukraynadaki-naziler-303158?utm\\_source=chatgpt.com](https://www.aydinlik.com.tr/haber/iste-abdnin-ukraynadaki-naziler-303158?utm_source=chatgpt.com) (дата звернення: 1.04.2025).

16. Hükûmet sözünde durmadı, anlaşmayı bozdu: Naziler Rusya ile savaşa gönderildi. *Aydınlık*. URL: <https://www.aydinlik.com.tr/haber/hukumet-sozunde-durmadı-anlaşmayı-bozdu-naziler-rusya-ile-savasa-gonderildi-402669> (дата звернення: 21.04.2025).

17. Kiev'in kaçak Nazi infazcıları. *BirGün*. URL: <https://www.birgun.net/makale/kiev-in-kacak-nazi-infazcileri-493568>. (дата звернення: 8.04.2025).

18. Kremlin: Karadeniz Tahıl Koridoru Anlaşması durduruldu. *NTV*. URL: <https://www.ntv.com.tr/dunya/kremlin-karadeniz-tahil-koridoru-anlasmasi-durduruldu%2C46LtoOq-OREKCoTN7h1UaTA> (дата звернення: 10.04.2025).

19. NATO 2026 zirvesi Türkiye'de yapılacak, Ukrayna'ya 43 milyar dolarlık yardım. *Tolgaozbek.com*. URL: <https://tolgaozbek.com/haberler/nato-2026-zirvesi-turkiyede-yapilacak-ukraynaya-43-milyar-dolarlik-yar-dim/> (дата звернення: 13.04.2025).

20. Nazizm, aşırı milliyetçilik ve Batıcılık: Ukrayna bugünere nasıl geldi? *Anlatılanın*. URL: <https://anlatilaninotesi.com.tr/20220323/nazizm-asiri-milliyetcilik-ve-baticilik-ukrayna-bugunlere-nasil-geldi-1054989960.html> (дата звернення: 17.04.2025).

21. Özcan M. Turkish Media Coverage of the Ukrainian Crisis. *Anadolu Journal of Communication Studies*. Vol. 5. No 1. 2022. С. 89–100.

22. Özçelik İ. ABD Ukrayna'da yenilgiyi ilan etti. *Aydınlık*. URL: <https://www.aydinlik.com.tr/koseyazisi/abd-ukraynada-yenilgiyi-ilan-etti-515080> (дата звернення: 11.04.2025).

23. Perinçek: NATO sadece askeri değil, siyasi olarak da Türkiye için tehdit. *Ulusal Kanal*. URL: <https://www.ulusal.com.tr/gundem/perincek-nato-sadece-askeri-degil-siyasi-olarak-da-turkiye-icin-tehdittir-h262345.html> (дата звернення: 4.04.2025).

24. Putin niye Ukrayna'yı nazilikle suçluyor? *Hürriyet*. URL: <https://www.hurriyet.com.tr/dunya/putin-niye-ukraynayı-nazilikle-sucluyor-42012081> (дата звернення: 15.04.2025).

25. Putin'in makalesi: Ruslar ve Ukraynalıların tarihsel birliği üzerine. *Habertürk*. URL: <https://www.haberturk.com/putinin-makalesi-ruslar-ve-ukraynalilarin-tarihsel-birligi-uzer-3360394> (дата звернення: 12.04.2025).

26. Rehimov R. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın talebiyle Mariupol'de sivillerin tahliyesi için insani koridor açıldı. *Anadolu Ajansı*. URL: <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/cumhurbaskani-erdoganin-talebiyle-mariupolde-sivillerin-tahliyesi-icin-insani-koridor-acildi/2553673> (дата звернення: 6.04.2025).

27. Rusya bu savaşı kazanacak. Tarih bunu gösteriyor. *Veryansın TV*. URL: <https://www.veryansintv.com/rusya-bu-savasi-kazanacak-tarih-bunu-gosteriyor> (дата звернення: 6.04.2025).

28. Rusya NATO'ya saldıracak mı? Putin: Tehdit edilsek tüm imkanlarımızı kullanırız. *CNN Türk*. URL: <https://www.cnnturk.com/dunya/rusya-natoya-saldiracak-mi-putin-tehdit-edilsek-tum-imkanlarimizi-kullaniriz-2121316> (дата звернення: 5.04.2025).

29. Rusya'nın Ukrayna'daki saldırıları uluslararası hukuka aykırı. *TRTHaber*. URL: <https://www.trthaber.com/haber/dunya/rusyanin-ukraynadaki-saldirilari-uluslararası-hukuka-aykiri-1000000.html> (дата звернення: 8.04.2025).

30. Rusya-Ukrayna Savaşı. *OdaTV*. URL: <https://www.odatv.com/etiket/rusya-ukrayna-savasi> (дата звернення: 5.04.2025).

31. Rusya-Ukrayna Savaşı'nda 2 yıl geride kaldı. *GZT*. URL: <https://www.gzt.com/jurnalist/rusya-ukrayna-savasinda-2-yil-geride-kaldi-3774723> (дата звернення: 15.04.2025).

32. Tahıl koridoru anlaşması uzayacak mı? Cumhurbaşkanı Erdoğan: Netice alacağız. *NTV*. URL: [https://www.ntv.com.tr/turkiye/tahil-koridoru-anlasmasi-uzayacak-mi-cumhurbaskani-erdogan-neticealacagiz%2CzJf-LWGlikmMMI\\_S0mgy2Q](https://www.ntv.com.tr/turkiye/tahil-koridoru-anlasmasi-uzayacak-mi-cumhurbaskani-erdogan-neticealacagiz%2CzJf-LWGlikmMMI_S0mgy2Q) (дата звернення: 20.04.2025).

33. Tarasiuk Yu. Russian narratives in Turkey: historical background and propaganda in media. *European Political Science. European Consortium for Political Research*. 2024. Vol. 24. P. 98–108. URL : <https://link.springer.com/article/10.1057/s41304-024-00480-x>

34. Tosun M. Cumhurbaşkanı Erdoğan, Ukrayna Devlet Başkanı Zelenskiy ile telefonda görüştü. AA. URL : <https://www.aa.com.tr/tr/politika/cumhurbaskani-erdogan-ukrayna-devlet-baskani-zelenskiy-ile-telefonda-gorustu/2780606> (дата звернення: 13.04.2025).

35. Trump: Ukrayna'nın NATO'ya girme ihtimali savaşın ana nedeni. *Hürriyet*. URL : <https://www.hurriyet.com.tr/dunya/trump-ukraynanin-natoya-girme-ihimali-savasin-ana-nedeni-42693790> (дата звернення: 13.04.2025).

36. Turkey: Freedom on the Net, 2023. *Freedom House*. URL : [https://freedomhouse.org/country/turkey/freedom-net/2023?utm\\_source=chatgpt.com](https://freedomhouse.org/country/turkey/freedom-net/2023?utm_source=chatgpt.com). (дата звернення: 5.04.2025).

37. Türkiye Cumhuriyeti Ticaret Bakanlığı. Ticaret Bakanı Ömer Bolat, Ukrayna'nın Yeniden İnşası Forumu'nda Konuştu. *Türkiye Cumhuriyeti Ticaret Bakanlığı*. URL : <https://ticaret.gov.tr/haberler/ticaret-bakani-omer-bolat-ukraynanin-yeniden-insasi-forumunda-konustu> (дата звернення: 19.04.2025).

38. Türkiye'den Ukrayna ordusuna 205 milyon TL'lik yardım. *NTV*. URL : <https://www.ntv.com.tr/turkiye/turkiyeden-ukrayna-ordusuna-205-milyon-tl-lik-yardim,aRFHAlc9b0KCaxJtqObSTQ> (дата звернення: 9.04.2025)

39. Türkiye'nin Ukrayna'ya desteği savaşın ikinci yılında da sürüyor. *QHA*. URL : <https://www.qha.com.tr/ukrayna/turkiye-nin-ukrayna-ya-destegi-savasin-ikinci-yilinda-da-suruyor-485705> (дата звернення: 8.04.2025)

40. Türkiye'ye Sığınan Ukraynalılar: Savaşın Üçüncü Yılında Hayatları Nasıl Değişti? *Cumha*. URL : <https://cumha.com.tr/turkiyeye-siginan-ukraynalilar-savasin-ucuncu-yilinda-hayatları-nasil-degisti> (дата звернення: 6.04.2025)

41. Ukrayna bir yıl daha savaşmayı sürdürebilir mi? *Habertürk*. URL : <https://www.haberturk.com/ukrayna-bir-yil-daha-savasmayi-surdurebilir-mi-3751516> (дата звернення: 4.04.2025).

42. Ukrayna'da faşist hareketin yükselişi. *World Socialist Web Site*. URL : <https://www.wsws.org/tr/articles/2022/03/01/ukra-m01.html> (дата звернення: 15.04.2025).

43. Ukrayna, neo Naziler ve Batı. *Bir Gün*. URL : <https://www.birgun.net/makale/ukrayna-neo-naziler-ve-bati-378632> (дата звернення: 20.04.2025)

44. Ukrayna'daki vahşi Nazizm. *Aydınlık*. URL : <https://www.aydinlik.com.tr/haber/ukraynadaki-vahsi-nazizm-306879> (дата звернення: 7.04.2025)

45. Uluşan O., Özejder İ. Faking the war: fake posts on Turkish social media during the Russia–Ukraine war. *Humanities and Social Sciences Communications*. 2024. Vol. 11. No. 1. URL : <https://doi.org/10.1057/s41599-024-03409-3> (дата звернення: 17.04.2025)

46. Üç yıl sonrasında Rusya-Ukrayna savaşı. *Aydınlık*. URL : <https://www.aydinlik.com.tr/koseyazisi/uc-yil-sonrasinda-rusya-ukrayna-savasi-512378> (дата звернення: 12.04.2025).

47. Ünver H. A. Russian Digital Media and Information Ecosystem in Turkey. 2020. 57 p.

48. Yanık T. Baykar, Ukrayna'ya 3 adet Bayraktar TB2 SİHA hibe etti. *Anadolu Ajansı*. URL : <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/baykar-ukraynaya-3-adet-bayraktar-tb2-siha-hibe-etti/2623979> (дата звернення: 14.04.2025)

49. Zelenski'nin Nazi sembolü Demir Haçlı tişört giydiğini gösterdiği iddia edilen fotoğraf. *Teyit.org*. URL : <https://teyit.org/analiz/zelenskinin-nazi-sembolu-demir-hacl-tisort-giydigini-gosterdigi-iddia-edilen-fotograf> (дата звернення: 14.04.2025)

## REFERENCES:

1. Brusilovska, O., & Maksymenko, I. (2023). Dyskursywny analiz media shchodo viiny v Ukraini 2022 roku: Vypadok Rosii. [Analysis of the media discourse on the 2022 war in Ukraine: The case of Russia]. *Regional Science Policy and Practice*, 15(1). S. 222–235. Retrieved from: <https://ideas.repec.org/a/bla/rgscpp/v15y2023i1p222-235.html> [in Ukrainian].

2. Haber, Ye. (2024). Polityka all inclusive. Shcho oznachaie prahnenia Turechyny vstupyty do BRICS ta chyny zmozhe Ankara buty partnerom dlia vsikh? *IPG Journal*. Retrieved from: <https://www.ipg-journal.io/ua/rubriki/zovnishnja-politika-ta-bezpeka/zovnishnja-politika-all-inclusive-2284/> [in Ukrainian].

3. Ramkova viiskova uhoda mizh Kabinetom Ministriv Ukrainy ta Uriadom Turetskoi Respubliki. Vid 18.11.2021. *Verkhovnoi Rady Ukrainy [Official website of the Verkhovna Rada of Ukraine]*. Retrieved from: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792\\_004-20#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792_004-20#Text) [in Ukrainian].

4. Akgül, H. G. (2019). Fake news as a tool of populism in Turkey: The Pastor Andrew Brunson case. *Polish Political Science Review*. 7(2). P. 32–51. [in English].

5. Aydın, A., & Kaptı, E. (2022). Media representations of Russia-Ukraine war in Turkish press. *Turkish Review of International Relations*. Vol. 7. P. 46–55. [in English].

6. Aydınlik'tan Erdoğan yönetimine Azov komutanları eleştirisi: Naziler Rusya ile savaşa gönderildi. (2023). *Serbestiyet*. Retrieved from: [https://serbestiyet.com/haberler/aydinliktan-erdogan-yonetimine-azov-komutanlari-elestirisi-naziler-rusya-ile-savasa-gonderildi-135301/?utm\\_source=chatgpt.com](https://serbestiyet.com/haberler/aydinliktan-erdogan-yonetimine-azov-komutanlari-elestirisi-naziler-rusya-ile-savasa-gonderildi-135301/?utm_source=chatgpt.com) (Accessed: April 10, 2025).

7. Bakan Uraloğlu'ndan 'tahıl koridoru' açıklaması. (2023). *CNN Türk*. Retrieved from: <https://www.cnnturk.com/turkiye/bakan-uraloglundan-tahil-koridoru-aciklamasi> (Accessed: April 3, 2025).

8. Beyaz, Z. (2022). Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın girişimiyle Rusya-Ukrayna, 200 savaş esirini takas etti. AA. Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/cumhurbaskani-erdoganin-girisimiyle-rusya-ukrayna-200-savas-esirini-takas-etti/2691535> (Accessed: April 2, 2025).

9. Caglayan, C., & Erkoyun, E. (2024). Turkish firms face wave of closures amid economic reckoning. Retrieved from: <https://www.reuters.com/markets/turkish-firms-face-wave-closures-amid-economic-reckoning-2024-09-09/> (Accessed: April 2, 2025).

10. Chirciu, D. (2022). Türkiye'den Ukrayna halkına insani yardım. AA. Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/>

tr/dunya/turkiyeden-ukrayna-halkina-insani-yar-dim-/2602254 (Accessed: April 20, 2025).

11. Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü Kalın: Yeni bir soğuk savaş dönemine girdik. (2022). *Haber Global*. Retrieved from: <https://haberglobal.com.tr/gundem/son-dakika-cumhurbaskanligi-sozcusu-kalin-yeni-bir-soguk-savas-donemine-girdik-171202> (Accessed: April 9, 2025).

12. Donbass operasyonunun 50. günü: Ukrayna'da neo-Nazizm, sosyal medyada sistematik yalan dönemi. (2022). *Sputnik Türkiye*. Retrieved from: [https://anlatilaninotesi.com.tr/20220415/donbass-operasyonunun-50-gunu-ukraynada-neo-nazizm-sosyal-medya-da-sistematik-yalan-donemi-1055597339.html?utm\\_source=chatgpt.com](https://anlatilaninotesi.com.tr/20220415/donbass-operasyonunun-50-gunu-ukraynada-neo-nazizm-sosyal-medya-da-sistematik-yalan-donemi-1055597339.html?utm_source=chatgpt.com) (Accessed: April 9, 2025).

13. Erdoğan, E. (2022). Ukrayna'dan Türkiye'ye getirilen yetim çocuklarla buluştu. *Anadolu Ajansı*. Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/tr/pg/foto-galeri/emine-erdogan-ukraynadan-turkiyeye-getirilen-yetim-cocuklarla-bulustu/146> (Accessed: April 11, 2025).

14. İliek, D. (2022). Türk müteahhitler Ukrayna'nın yeniden inşasında görev almaya hazır. *Anadolu Ajansı*. Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/turk-muteahhitler-ukraynanin-yeniden-insasinda-gorev-almaya-hazir/2664791> (Accessed: April 17, 2025).

15. İşte ABD'nin Ukrayna'daki Nazileri. (2022). *Aydınlık*. Retrieved from: [https://www.aydinlik.com.tr/haber/iste-abdnin-ukraynadaki-naziler-303158?utm\\_source=chatgpt.com](https://www.aydinlik.com.tr/haber/iste-abdnin-ukraynadaki-naziler-303158?utm_source=chatgpt.com) (Accessed: April 1, 2025).

16. Hükümet sözünde durmadı, anlaşmayı bozdu: Naziler Rusya ile savaşa gönderildi. (2023). *Aydınlık*. Retrieved from: <https://www.aydinlik.com.tr/haber/hukümet-sozünde-durmadı-anlaşmayı-bozdu-naziler-rusya-ile-savasa-gonderildi-402669> (Accessed: April 21, 2025).

17. Kiev'in kaçak Nazi infazcıları. (2023). *BirGün*. Retrieved from: <https://www.birgun.net/makale/kievin-kacak-nazi-infazciları-493568> (Accessed: April 8, 2025).

18. Kremlin: Karadeniz Tahıl Koridoru Anlaşması durduruldu. (2023). *NTV*. Retrieved from: <https://www.ntv.com.tr/dunya/kremlin-karadeniz-tahil-koridoru-anlasmasi-durduruldu%2C46LtoOq0REKCoTN7h1UaTA> (Accessed: April 10, 2025).

19. NATO 2026 zirvesi Türkiye'de yapılacak, Ukrayna'ya 43 milyar dolarlık yardım. (2024). *Tolgaozbek.com*. Retrieved from: <https://tolgaozbek.com/haberler/nato-2026-zirvesi-turkiyede-yapilacak-ukraynaya-43-milyar-dolarlik-yar-dim/> (Accessed: April 13, 2025).

20. Nazizm, aşırı milliyetçilik ve Batıcılık: Ukrayna bugünlere nasıl geldi? (2022). *Anlatılanın Ötesi*. Retrieved from: <https://anlatilaninotesi.com.tr/20220323/nazizm-asiri-milliyetcilik-ve-baticilik-ukrayna-bugunlere-nasil-geldi-1054989960.html> (Accessed: April 17, 2025).

21. Özcan, M. (2022). Turkish media coverage of the Ukrainian crisis. *Anadolu Journal of Communication Studies*. Vol. 5. No 1. P. 89–100. [in English].

22. Özçelik, İ. (2024). ABD Ukrayna'da yenilgiyi ilan etti. *Aydınlık*. Retrieved from: <https://www.aydinlik.com.tr/koseyazisi/abd-ukraynada-yenilgiyi-ilan-etti-515080> (Accessed: April 11, 2025).

23. Perinçek: NATO sadece askeri değil, siyasi olarak da Türkiye için tehdittir. (n.d.). *Ulusal Kanal*. Retrieved from: <https://www.ulusal.com.tr/gundem/perincek-nato>

sadece-askeri-degil-siyasi-olarak-da-turkiye-icin-tehdittir-h262345.html (Accessed: April 4, 2025).

24. Putin niye Ukrayna'yı nazilikle suçluyor? (2022). *Hürriyet*. Retrieved from: <https://www.hurriyet.com.tr/dunya/putin-niye-ukraynayı-nazilikle-sucluyor-42012081> (Accessed: April 15, 2025).

25. Putin'in makalesi: Ruslar ve Ukraynalıların tarihsel birliği üzerine. (2021). *Habertürk*. Retrieved from: <https://www.haberturk.com/putinin-makalesi-ruslar-ve-ukraynalıların-tarihsel-birliği-uzer-3360394> (Accessed: April 12, 2025).

26. Rehimov, R. (2022). Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın talebiyle Mariupol'de sivililerin tahliyesi için insani koridor açıldı. *AA*. Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/cumhurbaskani-erdoganin-talebiyle-mariupolde-sivililerin-tahliyesi-icin-insani-koridor-acildi/2553673> (Accessed: April 6, 2025).

27. Rusya bu savaşı kazanacak. Tarih bunu gösteriyor. (2022). *Veryansın TV*. Retrieved from: <https://www.veryansintv.com/rusya-bu-savasi-kazanacak-tarih-bunu-gosteriyor> (Accessed: April 6, 2025).

28. Rusya NATO'ya saldıracak mı? Putin: Tehdit edilirse tüm imkanlarımızı kullanırız. (2024). *CNN Türk*. Retrieved from: <https://www.cnnturk.com/dunya/rusya-natoya-saldiracak-mi-putin-tehdit-edilirse-kum-imkanlarimizi-kullaniriz-2121316> (Accessed: April 5, 2025).

29. Rusya'nın Ukrayna'daki saldırıları uluslararası hukuka aykırı. (2023). *TRT Haber*. Retrieved from: <https://www.trthaber.com/haber/dunya/rusyanin-ukraynadaki-saldirilari-uluslararası-hukuka-aykiri-1000000.html> (Accessed: April 8, 2025).

30. Rusya-Ukrayna Savaşı. (2023). *OdaTV*. Retrieved from: <https://www.odatv.com/etiket/rusya-ukrayna-savasi> (Accessed: April 5, 2025).

31. Rusya-Ukrayna Savaşı'nda 2 yıl geride kaldı. (2023). *GZT*. Retrieved from: <https://www.gzt.com/jurnalist/rusya-ukrayna-savasinda-2-yil-geride-kaldi-3774723> (Accessed: April 15, 2025).

32. Tahıl koridoru anlaşması uzayacak mı? Cumhurbaşkanı Erdoğan: Netice alacağız. (2023). *NTV*. Retrieved from: [https://www.ntv.com.tr/turkiye/tahil-koridoru-anlasmasi-uzayacak-mi-cumhurbaskani-erdogan-netice-alacagiz%2CzJfLWGIkMMI\\_S0mgY2Q](https://www.ntv.com.tr/turkiye/tahil-koridoru-anlasmasi-uzayacak-mi-cumhurbaskani-erdogan-netice-alacagiz%2CzJfLWGIkMMI_S0mgY2Q) (Accessed: April 20, 2025).

33. Tarasiuk, Y. (2024). Russian narratives in Turkey: historical background and propaganda in media. *European Political Science, European Consortium for Political Research*. Vol.24. P. 98–108. Retrieved from: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41304-024-00480-x> [in English].

34. Tosun, M. (2023). Cumhurbaşkanı Erdoğan, Ukrayna Devlet Başkanı Zelenskiy ile telefonda görüşti. *A.A.* Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/tr/politika/cumhurbaskani-erdogan-ukrayna-devlet-baskani-zelenskiy-ile-telefonda-gorustu/2780606> (Accessed: April 13, 2025).

35. Trump: Ukrayna'nın NATO'ya girme ihtimali savaşın ana nedeni. (2025). *Hürriyet*. Retrieved from: <https://www.hurriyet.com.tr/dunya/trump-ukraynanin-natoya-girme-ihtimali-savasin-ana-nedeni-42693790> (Accessed: April 13, 2025).

36. Turkey: Freedom on the Net, 2023. (2023). *Freedom House*. Retrieved from: <https://freedomhouse.org/>

country/turkey/freedom-net/2023?utm\_source=chatgpt.com (Accessed: April 5, 2025).

37. Türkiye Cumhuriyeti Ticaret Bakanlığı. (2024). Ticaret Bakanı Ömer Bolat, Ukrayna'nın Yeniden İnşası Forumu'nda Konuştu. Retrieved from: <https://ticaret.gov.tr/haberler/ticaret-bakani-omer-bolat-ukraynanin-yeniden-insasi-forumunda-konustu> (Accessed: April 19, 2025).

38. Türkiye'den Ukrayna ordusuna 205 milyon TL'lik yardım. (2020). NTV. Retrieved from: <https://www.ntv.com.tr/turkiye/turkiyeden-ukrayna-ordusuna-205-milyon-tlik-yardim,aRFHAlc9b0KCaxJtqObSTQ> (Accessed: April 9, 2025).

39. Türkiye'nin Ukrayna'ya desteği savaşın ikinci yılında da sürüyor. (2024). QHA. Retrieved from: <https://www.qha.com.tr/ukrayna/turkiye-nin-ukrayna-ya-destegi-savas-in-ikinci-yilinda-da-su-ruyor-485705> (Accessed: April 8, 2025).

40. Türkiye'ye Sığınan Ukraynalılar: Savaşın Üçüncü Yılında Hayatları Nasıl Değişti? (2025). Cumha. Retrieved from: <https://cumha.com.tr/turkiyeye-siganan-ukraynalilar-savas-in-ucuncu-yilinda-hayatları-nasil-degisti> (Accessed: April 6, 2025).

41. Ukrayna bir yıl daha savaşmayı sürdürüyor mi? (2023). Habertürk. Retrieved from: <https://www.haberturk.com/ukrayna-bir-yil-daha-savasmayi-surdurebilir-mi-3751516> (Accessed: April 4, 2025).

42. Ukrayna'da faşist hareketin yükselişi. (2022). World Socialist Web Site. Retrieved from: <https://www.wsws.org/tr/articles/2022/03/01/ukra-m01.html> (Accessed: April 15, 2025).

www.wsws.org/tr/articles/2022/03/01/ukra-m01.html (Accessed: April 15, 2025).

43. Ukrayna, neo Naziler ve Batı. (2022). Bir Gün. Retrieved from: <https://www.birgun.net/makale/ukrayna-neo-naziler-ve-bati-378632> (Accessed: April 20, 2025).

44. Ukrayna'daki vahşi Nazizm. (2022). Aydınlik. Retrieved from: <https://www.aydinlik.com.tr/haber/ukrayna-daki-vahsi-nazizm-306879> (Accessed: April 7, 2025).

45. Uluşan, O., & Özejder, İ. (2024). Faking the war: fake posts on Turkish social media during the Russia–Ukraine war. *Humanities and Social Sciences Communications*, 11(1). Retrieved from: <https://doi.org/10.1057/s41599-024-03409-3> (Accessed: April 17, 2025).

46. Üç yıl sonrasında Rusya-Ukrayna savaşı. (2025). Aydınlik. Retrieved from: <https://www.aydinlik.com.tr/koseyazisi/uc-yil-sonrasinda-rusya-ukrayna-savasi-512378> (Accessed: April 12, 2025).

47. Ünver, H. A. (2020). *Russian Digital Media and Information Ecosystem in Turkey*. 57 p. [in English].

48. Yanık, T. (2022). Baykar, Ukrayna'ya 3 adet Bayraktar TB2 SİHA hibe etti. AA. Retrieved from: <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/baykar-ukraynaya-3-adet-bayraktar-tb2-siha-hibe-etti/2623979> (Accessed: April 14, 2025).

49. Zelenski'nin Nazi sembolü Demir Haçlı tişört giydiğini gösterdiği iddia edilen fotoğraf. (2022). Teyit.org. Retrieved from: <https://teyit.org/analiz/zelenski-nin-nazi-sembolu-demir-hacl-tisort-giydigini-gosterdigi-iddia-edilen-fotograf> (Accessed: April 14, 2025).

## Representation of the war in Ukraine in Turkish – language discourse

Tarasiuk Yuliia Matviivna

Senior Lecturer at the Department of Social Communications and Regional Studies  
Odesa I. I. Mechnikov National University  
Zmiiienka Vsevoloda str., 2,  
Odesa, Ukraine  
ORCID: 0000-0002-7237-4971

Vidimska Kateryna Ihorivna

Senior Lecturer at the Department of Social Communications and Regional Studies  
Odesa I. I. Mechnikov National University  
Zmiiienka Vsevoloda str., 2,  
Odesa, Ukraine  
ORCID: 0000-0003-3778-6302

Shagli Anna Ivanivna

Senior Lecturer at the Department of Social Communications and Regional Studies  
Odesa I. I. Mechnikov National University  
Zmiiienka Vsevoloda str., 2,  
Odesa, Ukraine  
ORCID: 0000-0003-4377-9029

*The article is dedicated to the analysis of the Turkish-language media discourse regarding the war in Ukraine during 2022–2024, focusing on thematic dominants, the ideological load of messages, and the specifics of the informational structuring of events. The study employs quantitative, qualitative, and frontal content analysis of informational materials selected based on thematic relevance. The empirical basis of the research consists of 560 media reports chosen according to their thematic relevance, which enabled a content analysis of frames such as: "war in Ukraine," "nationalism," and "humanitarian aid." The analysis covers both state-owned and ideologically marked Turkish media, where the spread of narratives borrowed from Russian propaganda can be traced. Particular attention is paid to the discursive and linguistic strategies used by Turkish media in covering events in Ukraine during 2022–2024, the humanitarian dimension of the war, and the bilateral cooperation between Ukraine and Turkey in defense and humanitarian spheres. The authors specifically highlight the portrayal of Turkey's role as a humanitarian partner, a mediator in negotiations, a participant in the grain initiative, and a supplier of military equipment. The article emphasizes the ambivalence of Turkey's information environment, shaped at the intersection of official diplomatic support for Ukraine and the existence of alternative, politically driven interpretations of Russia's military aggression against Ukraine. The proposed analytical model allows for tracing how linguistic means shape the perception of war in a foreign-language informational space and for determining Turkey's potential as a communicative mediator in the context of hybrid warfare. The authors stress the importance of linguistic mechanisms in shaping public perception of international events and highlight the need for further study of academic discourse and public opinion in Turkey regarding the war in Ukraine.*

**Key words:** war in Ukraine, Turkish media, media analytics, foreign-language discourse, Russian propaganda.